

Útaf þessu gefum vèr sjóliðsstjórninni til vitundar, að vèr  
byggjum á því, að skipstjóra yfirhöfuð verði sagt fyrir á sama  
hátt og í fyrra um tilsjón með fiskiveiðum við Ísland, og að  
honum verði boðið að fara eptir því, sem sagt er frá í skýrslu  
sendiherrans í Lundúnum, herforingja *Bülows*, til utanríkisstjórn-  
arinnar, dagsettri 4. nóvbrm. f. á., sem hún, að því er dómsmála-  
stjórninni er kunnugt, hefir sent sjóliðsstjórninni,<sup>1</sup> og að skip-  
stjóra enn fremur verði lagt fyrir að koma við á Austfjörðum sam-  
kvæmt loforði í bræfi sjóliðsstjórnarinnar 24. f. m., en að öðru  
leyti finnum vèr eigi ástæðu til að fara fram á, að skipstjóra  
verði sagt sèrstaklega fyrir að því leyti, er snertir þessa ferð.

1874.

27. marz.

## 27. Bréf dómsmálastjórnarinnar til landshöfðingjans 9. apríl. yfir Íslandi, um yfirgang enskra fiskimanna.

Eptir að vèr, eins og getið er í bræfi dómsmálastjórnarinnar  
28. febr. þ. á., útaf prófi, sem haldið hafði verið við lögreglu-  
rétt Sudurmúlasýslu um brot gegn tilskipun um fiskiveiðar út-  
lendra við Ísland, og fl., 12. febrúar 1872, höfðum skrifað utan-  
ríkisstjórninni og mælt til þess, að hún vildi hlutast til um, að  
skorað yrði á ensku stjórnina, að brýna fyrir sjómönnum af  
Englandi, að hlýða því, sem fyrir skipað er í tæðri tilskipun,  
hefir utanríkisstjórnin skýrt frá, að hún þegar í oktbr. f. á.  
eptir að skonortuskipið Fylla var komið heim aptur úr ferð  
sinni og skipstjórinn hafði látið fram skýrslu sína, þar sem hann  
lætur í ljósi, að það sè æskilegt, að enskt herskip verði látið  
hafa stöðvar við Ísland, eptir beiðni sjóliðsstjórnarinnar hafi  
skrifað hinum konunglega sendiherra í Lundúnum og borið sig  
upp við ensku stjórnina undan yfirgangi enskra fiskimanna við  
Ísland, en að hann hafi aptur skýrt svo frá, að það mundi með  
öllu árangurslaust að leita á ný til ensku stjórnarinnar í því

<sup>1</sup>) Um skýrslu þessa er getið í næsta bræfi á eptir.

1874.

9. apríl.

efni, nema menn hefði til svo örugg og einhlít skilríki, að á þeim mætti bygja málsókn á Englandi, og færa stjórninni þar heim sanninn um, að þær skýrslur væri rangar, sem hún sjálf hefði útvegað sér — en samkvæmt þeim væri hér um fremur lítilvert málefni að ræða.

Samkvæmt þessari skýrslu áleit utanríkisstjórnin það árangurslaust, að gjöra nokkuð við fyrnefnt próf, og það því síður, sem eigi væri neinar skýrslur til um heiti og heimili þeirra skipa, sem kvartað hefði verið undan að hefði haft í frammi ólöglega fiskiveiði, enda væri eigi full vissa fyrir því, að þau væri ensk. Aftur á móti hefir utanríkisstjórnin stungið uppá því við sjóliðsstjórnina og dómsmálastjórnina, að skipstjóranum á herskipi því, sem hefir stöðvar við Ísland, og hlutaðeigandi yfirvöldum þar yrði sagt fyrir, að útvega og láta uppi allar þær skýrslur, sem geta studd að því, að skýra og sanna kærur þær, sem sífellt koma fram, og leiða rök að því, að rannsóknir Engendinga sé óáreiðanlegar, svo sem skýrslur um, hve mörg fiskiskip frá Englandi að meðaltölu komi til Austfjarða í júlí og ágúst, og að svo miklu leyti sem unnt er, um merki skipanna (sem enskir fiskimenn, sem stunda fiskiveiði við lönd, sem lúta undir Danaveldi, eigi að hafa), og svo nákvæmar upplýsingar um yfirgang þann, sem þeir sýna af sér, að hann verði sannaður, og þeir, sem í hlut eiga, dregnir fyrir dóm á Englandi, nema því að eins að það takist landsmönnum sjálfum með tilstilli yfirvaldsins og herskipsins danska að koma í veg fyrir yfirgang þeirra og hegna þeim, sem brotið hafa gegn lögum.

Um leið og vèr gefum yður, herra landshöfðingi, þetta til vitundar, mælumst vèr til, að þér segið hlutaðeigandi yfirvöldum á Íslandi fyrir samkvæmt uppástungu utanríkisstjórnarinnar og sendið hingað skýrslur þær, sem fengizt geta í þessu tilliti.